

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6110011492
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6110011492.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému S. O. a spol., pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1,3 písm. c), ods. 5 písm. a) Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. marca 2019, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Mária Šuleja, odvolanie obžalovaného L. L., proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23.11.2018, sp.zn. 6T/154/2010 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného L. L. **z a m i e t a.**

o d ô v o d n e n i e :

Označeným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23.11.2018 sp.zn. 6T/154/2010 bol obžalovaný L. L. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1,3 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 (v bodoch 18, 51 rozsudku) a pokračovacieho trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1,3 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že obž. S. O., obž. V. Z. a obž. L. L. v bode 18 dňa 25.05.2005 v L. M. W. M., nar. XX.XX.XXXX ako dlžník uzatvoril s veriteľom Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, prostredníctvom N. V. a s jej vedomím, zmluvu o medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX na sumu 400 000,- Sk (13 277,57 Eur), pri žiadosti však predložil nepravdivé doklady o svojom zamestnaní a príjme od zamestnávateľa MAGIC TEK, s. r. o. so sídlom Kirejevská 22, Rimavská Sobota, jeho spoludlžník E. J., nar. XX.XX.XXXX tiež nepravdivé doklady od zamestnávateľa PNEUTRANS s. r. o., so sídlom Rimavská 1650/1, Rimavská Sobota, IČO: 36 056 987, a ručiteľ obž. L. L. pri žiadosti nepravdivé doklady od zamestnávateľa Espoex spol. s r. o., so sídlom Filákovská cesta 10, Lučenec, IČO: 36 032 786, následne však tento ručiteľ bol nahradený novým M. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorý predložil nepravdivé doklady od zamestnávateľa V. M., s miestom podnikania L. Svobodu 34/104, Rimavská Sobota, IČO: 37 305 743, pričom tento úver aj s nepravdivými potvrdeniami vybavoval prostredníctvom N. V. obž. S. O. a obž. V. Z., výplatné listiny k potvrdeniam spracoval R. G. U., po poskytnutí úver nebol splácaným, veriteľ preto od zmluvy odstúpil a pohľadávku postúpil na vymáhanie spoločnosti Exekutíve s. r. o., Okružná 1000/5, Michalovce, a táto následne spoločnosti MEA GROUP s. r. o., so sídlom Alžbetina 30, Košice - Staré Mesto, IČO: 36 818 640;

obž. V. Z. a obž. L. L. v bode 38

dňa 21.03.2005 v L. M. obž. L. L. požiadal u zástupcu veriteľa Prvej stavebnej sporiteľne, a. s. N. V. a s jej vedomím o úver k zmluve o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX vo výške 400 000,- Sk (13 277,57 Eur), kedy predložil nepravdivé doklady o svojom zamestnaní a príjme od zamestnávateľa Espoex spol. s r. o., so sídlom Filákovská cesta 10, Lučenec, IČO: 36 032 786, jeho spoludlžník M. N., nar. XX.XX.XXXX nepravdivé potvrdenie od zamestnávateľa V. M., s miestom podnikania L. Svobodu 34/104, Rimavská Sobota, IČO: 37 305 743, ručiteľ W. M., nar. XX.XX.XXXX nepravdivé potvrdenie od zamestnávateľa MAGIC TEK, s. r. o. so sídlom Kirejevská 22, Rimavská Sobota, ktoré vyhotovil obž. V. Z., pričom táto žiadosť bola veriteľom zamietnutá, úver poskytnutý nebol;

obž. L. L. v bode 51

dňa 02.03.2005 v Y. obž. L. L., nar. XX.XX.XXXX, uzatvoril ako dlžník s veriteľom VÚB a. s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru reg. č. XXXXXXXXXXXXX sumu vo výške 100 000,- Sk (3 319,39 Eur), pričom pri žiadosti predložil nepravdivé potvrdenie o zamestnaní a príjme od zamestnávateľa V. M., s miestom podnikania L. Svobodu 34/104, Rimavská Sobota, IČO: 37 305 743, ktoré mu tento zamestnávateľ vystavil, po poskytnutí úveru tento nebol riadne a včas splácaný; obž. L. L. v bode 52.

dňa 02.05.2005 v L. M. W. Y., nar. XX.XX.XXXX požiadal veriteľa OTP Banka Slovensko, a. s., so sídlom Štúrova 5, Bratislava, o úver vo výške 50 000,- Sk (1 659,70 Eur), pričom predložil nepravdivé potvrdenie o zamestnaní a príjme od PNEUTRANS s. r. o. so sídlom Rimavská 1650/1, Rimavská Sobota, IČO: 36 056 987, ktoré mu zabezpečil obž. L. L., žiadosť však bola zamietnutá a úver poskytnutý nebol.

Po takomto uznaní viny okresný súd u obžalovaného L. L. podľa § 37 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006 u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 35 ods. 3 Trestného zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/41/2009 zo dňa 11.10.2012 vo výmere 9 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, považoval okresný súd za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, odvolanie obžalovaný L. L., najskôr sám písomným podaním zo dňa 30.11.2018 a odôvodnil ho aj prostredníctvom svojho obhajcu najskôr stručným písomným podaním zo dňa 10.12.2017, ktoré zdôvodnil ďalším písomným podaním zo dňa 17.01.2019.

Pokiaľ odvolanie podal obžalovaný L. L. sám, poukázal najmä na obsah ust. § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 a podľa jeho názoru musí súd rušiť pri ukladaní súhrnného trestu všetky rozsudky vo výroku o treste a uložiť páchatelovi súhrnný trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť vo viacčinnom súbehu. Obdobne je povinnosťou súdu postupovať aj pri postupe podľa § 37 Tr. zák., teda súd musí vo výroku uviesť všetky spisové značky rozsudkov, ktoré by do pomysleného súhrnného trestu prichádzali do úvahy. Z tohto dôvodu by pre neho bol priaznivejší postup v tom smere, že by mu mal byť ukladaný súhrnný trest za súčasného zrušenia výroku o treste nasledujúcich rozsudkov a teda nielen rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/41/2009, ale aj rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/55/2015.

Pokiaľ podané odvolanie zdôvodnil obhajca obžalovaného L., v jeho dôvodoch namietal najmä to, že pri ukladaní trestu v rozsudku sp. zn. 6T/154/2010 zo dňa 23.11.2018 súd prvého stupňa neprihliadol na rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/55/2015 zo dňa 30.04.2015, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere ôsmich rokov a šiestich mesiacov. Vyslovil názor, že okresný súd nemal v jeho prípade upustiť od uloženia súhrnného trestu podľa § 37 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 (ďalej aj ako „starý TZ“), ale mal mu ukladať súhrnný trest podľa § 35 ods. 3 starého Tr. zák. Nezohľadnením rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/55/2015 zo dňa 30.04.2015, kedy bude musieť vykonať trest odňatia slobody spolu 17 rokov a 6 mesiacov. V prípade, ak by okresný súd ukladal súhrnný trest, pričom by zrušil výroky o treste rozsudkov Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/41/2009 zo dňa 11.10.2012 a Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/55/2015 zo dňa 30.04.2015, mohol by mu ukladať trest v rozmedzí od 10 do 15 rokov odňatia slobody. Podľa § 35 ods. 2 starého Tr. zák., ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu a pri obzvlášť nebezpečnom recidivistovi o jednu polovicu; súd uloží páchatelovi trest v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať pätnásť rokov. Pri ukladaní výnimočného trestu odňatia slobody nad pätnásť do dvadsiatich piatich rokov nesmie horná hranica zvýšenej trestnej sadzby odňatia slobody prevyšovať dvadsaťpäť rokov. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Vzhľadom na uvedené by uloženie súhrnného trestu bolo v jeho prospech. Z uvedeného dôvodu považoval obžalovaný upustenie od uloženia súhrnného trestu bez zohľadnenia rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/55/2015 zo dňa 30.04.2015 za neprimerane prísne a odporujúce zákonu. Pri porovnaní výšky trestov odňatia slobody, uložených vyššie uvedenými rozsudkami a trestu, ktorý by mu bol ukladaný v prípade aplikácie § 35 ods. 3 starého Tr. zák. v tomto konaní, je toho názoru, že neboli splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 37 starého Tr. zák. Podľa tohto ustanovenia mohol súd postupovať, iba ak trest uložený skoršími rozsudkami považoval za dostatočný. Pod pojmom dostatočný trest je z hľadiska princípu subsidiarity trestnej

represie považovať trest primeraný. Trest odňatia slobody v celkovej výmere 17 rokov a 6 mesiacov nepovažoval za primeraný, naopak ide o trest neprímerane prísny. Na základe uvedených dôvodov považoval obžalovaný výrok o treste týkajúci sa jeho osoby v napadnutom rozsudku za nezákonný. Záverom tohto odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. vo výroku o treste s tým, aby vo veci rozhodol sám a uložil mu súhrnný trest podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 s tým, že by zároveň zrušil výroky o trestoch v rozsudkoch Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/41/2009 a sp.zn. 2T/55/2015.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obžalovaným L. L. v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného L. L. nebolo podané dôvodne.

Je nutné pripomenúť, že krajský súd verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného vykonal v jeho neprítomnosti, keďže písomnou žiadosťou zo dňa 04.03.2019 doručenou krajskému súdu 06.03.2019 ospravedlnil svoju neúčasť na verejnom zasadnutí krajského súdu a zároveň požiadal o to, aby toto verejné zasadnutie bolo vykonané v jeho neprítomnosti (§ 293 ods. 6,7 Tr. por.).

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania obžalovaný svoju vinu doznal, v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. na položené otázky odpovedal samostatne kladne, prvostupňový súd jeho vyhlásenie prijal a na podklade § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že sa už v priznanom rozsahu dokazovanie nevykoná a vykoná sa tak len dokazovanie súvisiace s úvahami ohľadom uloženia druhu a výmery trestu.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného L. L. krajský súd primárne zdôrazňuje, že obžalovaný spáchal stíhanú trestnú činnosť v roku 2005. Z posledného aktuálneho odpisu z registra trestov, týkajúceho sa jeho osoby, je zistiteľné, že rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 11.10.2012 sp.zn. 2T/41/2009 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ďalším rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/55/2015 zo dňa 30.04.2015 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere ôsmich rokov a šiestich mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. S poukazom na uvedené preto súd prvého stupňa nepochybil pri postupe podľa § 37 Tr. zák. účinného do 01.01.2006. Na uloženie súhrnného trestu (ktorého uloženia sa prakticky obžalovaný L. v odvolaní domáhal), Trestný zákon vyžaduje spáchanie trestných činov v súbehu, o ktorý ide iba vtedy, ak medzi prvým a posledným trestným činom nebol vyhlásený, hoci aj neprávoplatný odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin. Vyhlásením rozsudku sp.zn. 2T/41/2009 zo dňa 11.10.2012 nastal zlom a teda následné odsúdenie za ďalší spáchaný skutok rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/55/2015 zo dňa 30.04.2015 je preto posudzované už ako recidíva, keďže v takom prípade o súbeh už nejde. Z naznačených dôvodov preto okresný súd postupoval v posudzovanej trestnej veci správne, pokiaľ u tohto obžalovaného podľa § 37 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 upustil od uloženia súhrnného trestu, keď trest uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/41/2009 zo dňa 11.10.2012 vo výmere 9 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, považoval za dostatočný. V tejto súvislosti sa žiada tiež upozorniť na to, že krajský súd už vo svojom zrušujúcom uznesení sp.zn. 3To/48/2017 zo dňa 14.03.2018 vyslovil záver, že odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa, ako to má na mysli obsah ustanovenia Trestného zákona, ktoré sa týka ukladania súhrnného trestu, sa rozumie prvý odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin.

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného L. L., považujúc ho v celom rozsahu za nedôvodne podané, zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.